

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/63/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010233
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3814010233.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Noemou Turanovičovou v trestnej veci obžalovaného V. M. na hlavnom pojednávaní dňa 2.7.2014 takto

rozhodol:

Obžalovaný V. M., nar. XX.X.XXXX, bytom K., toho času vo väzbe v Ústave na výkon väzby R.,

je vinný, že:

dňa 10.2.2014 v čase o 15.40 hod. počas telefonického rozhovoru z telefónneho čísla XXXX XXX XXX, ktoré používal obžalovaný, na telefónne číslo XXXX XXX XXX, ktoré patrí jeho sestre - poškodenej O. M., ktorá sa v tom čase nachádzala v meste Handlová, v priestoroch pred Obchodným domom Billa, sa jej vyhrážal takým spôsobom, že jej do telefónu uviedol: „...že ich všetkých vyzabíja...“, pričom myslel poškodenú O. M. a matku obžalovaného W. M., ktorá bola s poškodenou v jednej miestnosti, pričom obvinený svojím konaním vzbudil u poškodených W. a O. M. dojem, že svoje vyhrážky zabitím naozaj vykoná,

t e d a :

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

t ý m s p á c h a l :

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, 2 písmeno b) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“), s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, § 127 odsek 4 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného V. M. (ďalej len „obžalovaný“), vypočul svedkyňu O. M. (ďalej len „poškodená“), oboznámil sa s výpoveďou svedkyne W. M. z prípravného konania, pretože svedkyňa ako matka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní využila zákonné právo svedka a v zmysle § 130 odsek 1 Trestného poriadku odmietla na hlavnom pojednávaní ako svedok vypovedať, oboznámil sa s listinnými dôkazmi.

Obžalovaný poprel spáchanie trestného činu, priznal, že so sestrou - poškodenou v rozhodnom čase telefonoval, no v telefonáte sa jej nevyhrážal zabitím. Rozprávali sa ohľadne okolnosti, prečo bola s plynovou pištoľou, o ktorú ju žiadal, aby mu ju doniesla do boxov na stanicu v Handlovej, na políciu. Sestra ale i matka vypovedajú tak, ako vypovedajú, účelovo, pre spory o dedičstvo. On mal záujem ísť pracovne do Čiech, preto chcel od matky veci i doklady, ktoré mal v jej byte, sestra o jeho vôli odcestovať do Čiech nevedela. So sestrou si písali SMS - správy, netelefonoval jej radšej, lebo s ňou mal problémy hovor ukončiť. Pripustil, že v minulosti matku sotil do stolíka, i to, že tete hodil do tváre tenisku, bol vtedy nahnevaný, reagoval tak, ako reagoval.

Poškodená vypovedala, že bola s matkou, keď obžalovaný požadoval telefonicky, aby mu sestra dala do boxov na stanici v Handlovej zbraň, ktorú mal mať i s pasom u matky. Ona o tom nevedela, opýtala sa matky, čo to je, tá jej z izby doniesla škatuľu, v ktorej bola nejaká zbraň. Nevedela, čo je to za zbraň, a tak s ňou išla na políciu, kde jej bolo povedané, že je to v poriadku, že ide o plynovú zbraň, zbraň nie je prerobená a je možné, aby ju voľne majiteľ mal. Zatelefonovala obžalovanému, aby si pre zbraň prišiel, že je to v poriadku, že to povedali i policajti. Ako to obžalovanému povedala, ten sa nahneval, vytkol jej, čo so zbraňou chodila na políciu, začal sa jej vyhrážať a povedal jej, že aj tak ich zabije - vyzabíja. Bola vtedy nie vo svojom byte, ale v priestoroch pred Obchodným domom Billa v Handlovej. Všimla si už v prípravnom konaní, že sa uvádza, že mala vtedy byť v byte, no nevie, ako to vzniklo, určite bola pred Billou, vracali sa vtedy s mamou od polície a cestou bol ten telefonát. Ona o obsahu telefonátu matke povedala, matka rozhovor nepočula. Z použitých vyhrážok, boli myslené jej a matke, tak to pochopila, mali strach, predovšetkým pre predchádzajúce konanie obžalovaného, pre to, ako matku napadol a napadol i tetu - Y.. Pretože mala z obžalovaného strach, išla najprv pre syna, ktorého odviedla domov, išla k nej i matka a až potom, ale až na druhý deň, bola podať trestné oznámenie. Z obžalovaného mala strach i preto, že nevie, čoho je schopný, keď si vypije, keď je triezvy, je pokojný, no pod vplyvom alkoholu je schopný všetkého, keď napadol i mamu.

Súd sa oboznámil s výpoveďou svedkyne W. M. z prípravného konania, v týchto výpovediach svedkyňa potvrdila výpoveď poškodenej v časti, čo predchádzalo telefonickému rozhovoru obžalovaného s poškodenou, ako i to, že po telefonickom rozhovore jej poškodená povedala o obsahu rozhovoru a o tom, že sa im obžalovaný vyhrážal zabitím. Svedkyňa však uviedla, že k tomuto telefonátu, podľa nej, došlo, až keď boli v byte poškodenej. Pretože mala z vyhrážok strach, obavu, išla radšej spať k dcére.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi č.I. 46-103, ktoré potvrdzujú komunikáciu medzi obžalovaným a poškodenou cez mobilné telefóny, uvedené v skutku rozsudku, dňa 10.2.2014, obsah predchádzajúcich SMS - správ posielaných obžalovaným.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, dôkazy jednotlivo i súhrnne, z nich predovšetkým na výpoveď poškodenej, oboznámené výpovede svedkyne z prípravného konania, oboznámené listinné dôkazy, mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný sa v telefonickom rozhovore vyhrážal poškodenou - svojej sestre a matke, teda osobe blízkej, zabitím, smrťou, vyhrážal sa jej takým spôsobom, že tieto vyhrážky, ktoré poškodená jednoznačne ako vyhrážky i pochopila, u nej

vzbudili dôvodnú obavu. Obava pramenila z predchádzajúceho správania obžalovaného, v súvislosti s napadnutím matky, resp. ďalšej príbuznej osoby, ktoré nepoprel ani obžalovaný, a potvrdzuje i následné správanie matky, ktorá sa bála byť sama v byte a išla spať k poškodenej, podanie trestného oznámenia poškodenej. Súd, vychádzajúc z výpovede poškodenej, ktorá vyvstane rozpor ohľadne miesta, kde v čase telefonovania s obžalovaným bola, jej tvrdením a výpoveďou matky z prípravného konania, pretože na hlavnom pojednávaní ako svedkyňa odmietla táto svedkyňa vypovedať, hodnoverným spôsobom, podľa názoru súdu, vysvetlila, oproti skutku obžaloby upravil miesto, kde došlo k telefonátu, na Handlovú v priestoroch pred Obchodným domom Billa. Súd nemal pochybnosti o pravdivosti a nevierohodnosti výpovede svedkyne. Súdu naopak javí sa byť nevierohodná, účelová obrana obžalovaného, keď tento popiera použitie vyhrážok, spochybňuje a zľahčuje akékoľvek svoje konanie - napadnutia matky, ale i použitie vyhrážok zabitím, za ktoré už aj je právoplatne uznaný vinným trestným rozkazom sp. zn. OT/12/2014, ktorých vyhrážok sa dopustil voči hliadke polície. S poukazom na tieto dôkazy a závery potom súd upravil i skutkovú vetu rozsudku. Potom súd bez akýchkoľvek pochybností mal preukázané, že obžalovaný sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, čím tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, 2 písmeno b) Trestného zákona, s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona.

Štát chráni občianske spolunažívanie pred páchatelmi, ktorí ho narúšajú nebezpečným vyhrázaním z hroziacej hrozby voči životu, zdraviu, resp. majetku. Obžalovaný svojim konaním porušil tento záujem spoločnosti.

Súd sa oboznámil i s listinnými dôkazmi, správami a charakteristikami na sobu obžalovaného, z ktorých vyplýva, že v mieste trvalého bydliska sú o ňom známe len evidenčné údaje, nie sú tu o ňom známe žiadne negatívne poznatky, pred spáchaním danej trestnej činnosti bol viackrát postihnutý za priestupok (správa č.l.104-105), pre rôzne priestupky na úseku cestnej premávky. Na obžalovaného sa hľadí, akoby bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný - odpis registra trestov č.l. 105, pripojený trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza sp. zn. OT/12/2014 č.l. 40, z ktorého vyplýva, že bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, ktorý sa stal právoplatný 1.2.2014, pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a iné, a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 13 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, jeho následok, u obžalovaného súd nevzhladol žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, vzhladol však jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno m) Trestného zákona, okolnosť, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, zohľadniac i osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť nápravy, zohľadniac i ostatné okolnosti, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona, pri zohľadnení všetkých týchto okolností, musiac zohľadniť i ustanovenie § 49 odsek 2 Trestného zákona, keďže k spáchaniu odsudzovanej trestnej činnosti došlo v čase plynutia skúšobnej doby podmienenčného odsúdenia, a potom dospel k záveru, že na ochranu spoločnosti, no predovšetkým prevýchovu obžalovaného, morálne odsúdenie jeho konania, je dôvodný a spravodlivý trest odňatia slobody v prvej polovici upravenej trestnej sadzby za použitia § 38 odsek 4 Trestného zákona (pretože prevyšovali u obžalovaného priťažujúce okolnosti nad poľahčujúcimi okolnosťami) - trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov nepodmienenčne. Pretože nebol obžalovaný v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, na výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona. Takýto trest potom súd hodnotil ako zákonný, spravodlivý a primeraný, plniaci účel trestu tak z pohľadu individuálnej ako i generálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.